

Mirthe Jasmijn Alferink
0898187

Why I make.

Ben ik een maker?

Als ik mezelf zou moeten omschrijven zou ik mezelf eerder definiëren als een createur dan maker.

Maker klinkt iets te oppervlakkig naar mijn mening.

Het doet me denken aan een visueel beeld, waarbij slechts de feiten zichtbaar zijn.

Ik creëer graag vragen bij mijn werk. Conceptueel moet het sterk zijn.

Ik wil een gevoel meegeven en mensen laten nadenken over bepaalde dingen.

Het gevoel wat gecreëerd wordt, is niet altijd tastbaar maar een combinatie van dingen in een bepaalde context.

Waarom maak ik?

Als ik er objectief naar kijk, is het iets wat van kleins af aan al in mij zat.

Ik heb een bepaalde behoefte om dingen te maken. Voor mij voelt mijn leven leeg als ik niets meer zou kunnen maken of ontwerpen. Het is eigenlijk iets dat automatisch gaat.

Ik maak ook, omdat ik mijn gevoel kwijt kan in mijn werk.

Er zijn weinig mensen waarmee ik kan filosoferen of discussiëren over bepaalde dingen. Ik vind het fijn om dit kwijt te kunnen in mijn werk, zonder dat mensen zich gaan storen aan je (omdat je mening te sterk is).

Welk soort ontwerper omschrijft mij het beste?

Ik heb ooit een onderzoek gedaan naar mezelf in een vorig kwartaal en kwam toen tot de volgende conclusies:

-*systeem hater*, ik heb veel kritiek op het huidige mode-systeem en dit is iets wat ik wil veranderen/ hacken als ontwerper.

-*Verhalen verteller*, ik vind het belangrijk dat mijn ontwerpen een verhaal vertellen of een boodschap meegeven.

-*Filosoof*, als kind was ik altijd al een dromer. Nu ben ik dat nog steeds en mijn fantasieën/gedachten realistisch/onrealistisch pas ik toe in mijn concepten.

-*Purist*, mijn concepten zijn heel puur, vaak confronterend en vaak gebaseerd op kwetsbare personages.

Ook ben ik iemand die mij niet alleen op mode wil focussen. Ik merk dat ik iemand ben die veel disciplines interessant vind. Ik wil die niet laten schieten, omdat ik nu voor deze opleiding gekozen heb voor mode.

Mijn concepten staan centraal, het maakt niet uit welke discipline ik hiervoor gebruik om mij op een creatieve manier te uiten.

Vaak werk ik met film om mijn concepten een verhalende lading te geven.

Wat zijn inspirerende makers voor mij?

Een paar voorbeelden van ontwerpers die mij erg aanspreken en inspireren qua ontwerpmethodode:

AGI & SAM: Dit duo heeft qua vormgeving dezelfde stijl als ik.

Het zijn vaak kleurrijke prints die doen denken aan een jeugd. Ook zijn de silhouetten een beetje in de Japanse stijl. Iets wat mij erg aanspreekt.

VON SONO: Het merk betekent 'van mij voor jou'. De ontwerpen staan centraal om mensen te laten nadenken over waar hun kleding vandaan komt.

Het oogt mysterieus en straalt anonimiteit uit.

Welk uitstroomprofiel zou mij het beste passen als maker?

Ik denk dat een combinatie van alle drie het beste bij mij past. Ik ben niet of commercieel, of autonoom, of sociaal. Ik ben iemand die graag varieert en verandert. Iemand die graag continu choqueert en mensen laat nadenken.

Commercieel

Mijn ontwerpen kunnen heel draagbaar zijn en daardoor snel een commerciële insteek hebben. Ik hecht persoonlijk veel waarde aan het feit dat iets verkoopt en dat anderen het graag willen dragen. Het is bijna een eer, wanneer je iemand met jouw kleding ziet lopen. Dit geeft een bepaalde voldoening die ik ervaar als heel prettig. Een soort bevestiging dat het goed is wat je hebt gemaakt. Het is gewild, en dat is iets wat je uiteindelijk wilt als designer.

Autonoom

Het zoekt vaak de grens op tussen mooi en lelijk. De materialen zijn vaak afkomstig uit kleding uit mijn jeugd. Ik haal hier dagelijks mijn inspiratie uit. Misschien omdat het heel dichtbij mij staat en omdat er zoveel van mijn jeugd is vastgelegd. Het is iets fijns waar ik graag naar terug grijp. De prints maak ik vaak zelf. Hand geverfde prints hebben mijn voorkeur.

Ik werk ook graag met photo-shop en creëer daar nieuwe prints mee. Als ik iets autonooms/theatraals maak, hoeft het in principe niet eens een draagbaar kledingstuk te zijn, maar vind ik het juist interessant

hier een object van te maken waarbij je jouw eigen invulling kunt geven als toeschouwer.

Misschien is het wel een stoel, een kleed, een hoed. Ik vind het leuk hier grenzen in te zoeken. Ook zie ik een autonoom kledingstuk als iets wat een inspiratie gaat vormen voor een commerciële collectie. Het is iets dat dicht bij je concept staat dan kleding. Kleding is al meer een kant en klaar product, waar nog een stukje concept in is blijven hangen. Autonome ontwerpen staan veel dicht bij jouw originele concept

Sociaal

Ik ben iemand die veel nadenkt over de industrie waar ik mij in bevindt. Ik ben er ongeveer 2 jaar geleden achter gekomen dat dit eigenlijk een gruwelijke industrie is. De mode-industrie is een uitbuitwereld. Waar ik niet aan deel wil nemen. Ik heb zelfs overwogen om te stoppen, maar besloot door te gaan en het gewoon anders te doen dan 'de rest'. Ik ga later nooit in China of Bangladesh produceren. Dat past niet bij mij. Ik denk teveel na over wat daar gebeurt. Als kind was ik al bezig met goede doelen en vond het belangrijk dat 'de kinderen in arme landen ook te eten hadden.' Ik kon nooit begrijpen waarom het zo ongelijk verdeelt was op de wereld. Dit is iets waar ik nog steeds waarde aan hecht. We geven teveel om de media wereld en te weinig om de echte wereld naar mijn mening. We delen allemaal een foto van een jongetje dat op jonge leeftijd is gestorven aan de honger, maar weigeren na te denken over wat wij 'als rijke westerlingen' bijdragen aan het in stand houden van een gruwelijke wereld. Wij zijn de uitbuiters. Maar iedereen sluit zijn ogen

Keuze:

Ik ben iemand die moeilijk kan kiezen. Vaak heb ik veel te veel van alles. Dit heb ik zowel met ontwerpen (inspiratiebeelden als schetsen) als interesses in verschillende vakgebieden. Dit is een karaktereigenschap die vaak negatief wordt gezien, maar ik zie het als een middel. Een overkill aan dingen kan interessant werk opleveren. Dit is iets wat ik wel eens heb gemerkt. Ik probeerde het mezelf eerst af te leren, maar ik moet het niet afleren. Ik moet het goed benutten. Als ik echt een keuze moet maken tussen de uitstroomprofielen, zou ik kiezen voor commercieel. Dit zou ik kiezen, omdat ik het belangrijk vind dat mijn kleding gedragen wordt en zoveel mogelijk mensen bereikt. Ik denk dat je daar wel een bepaalde commerciële instelling voor moet hebben. Binnen dat commerciële kan ik altijd de grenzen opzoeken met autonoom werk en het uitwerken vanuit een sociaal perspectief.

Wie wil ik worden als ontwerper?

Ik wil een ontwerpster worden met een eigen handschrift, maar wel een grote verscheidenheid. Ik zie mijn handschrift meer als iets breeds. Ik vind het niet fijn mezelf in een hokje te plaatsen, want ik ben niet specifiek één ding. Ik heb een voorkeur voor Japanse vormgeving, maar het zou zomaar zo kunnen zijn dat ik een keer een totaal ander silhouet ontwerp. Mijn belangrijkste doel is een verschil maken in de mode-industrie. Mensen wakker schudden. Een dubbele lading bij mijn ontwerpen zorgen hopelijk dat er iets verandert in de industrie op een dag. Ik vind dat de fast-fashion geremd moet worden en de kwaliteit van mode terug moet komen. Het verschil tussen draagbaar en design moet vervagen. Refereren naar mijn eigen leven is vaak de grootste inspiratie voor mijn ontwerpen. Dit staat dichtbij en daardoor kan ik een bepaalde puurheid in mijn ontwerpen ontwikkelen. Een conceptuele ontwerpmethodode spreekt mij het meeste aan, maar dit neemt niet weg dat ik tijdens het proces andere ontwerpmethododes meeneem. Kortom: ik ben iemand met een speelse vormgeving, maar serieuze onderwerpen. Ik zie mode als een middel, waarmee je dingen makkelijker kunt zeggen dan met woorden.